27 Αυγούστου 2015

Το γένος μας αγρίεψε

/ Γενικά Θέματα

????????????? ?????????

Στις 24 Αυγούστου η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του νεομάρτυρα αγίου Κοσμά του Αιτωλού. Θα όφειλε να τον τιμά και η Πολιτεία, καθώς υπήρξε ο μεγαλύτερος φωτιστής του σκλαβωμένου Γένους μας, αφού με τις προτροπές του κτίστηκαν πλήθος σχολείων, όπως ο ίδιος γράφει σε επιστολή του προς τον αδελφό του Χρύσανθο, δάσκαλο, λίγους μήνες προ του μαρτυρίου του: *«Έως τριάντα επαρχίας περιήλθον, δέκα σχολεία ελληνικά εποίησα, διακόσια δια κοινά Γράμματα, του Κυρίου συνεργούντος και τον λόγον μου βεβαιούντος δια τινών επακολουθησάντων σημείων».*

Η Πολιτεία, δια των εκπροσώπων του λαού υποτίθεται, αρνείται την τιμή στον άγιο, επειδή το νεοελληνικό κράτος – προτεκτοράτο δομήθηκε κατά τα δυτικά

πρότυπα από τους «προστάτες» μας, που έδιωξαν τους Τούρκους, για να γίνουν οι νέοι αφέντες μας. Αυτοί οι «προστάτες» μας, μετά τη δολοφονία του λαμπρού πρώτου κυβερνήτη μας, του Καποδίστρια, διαφεντεύουν τη χώρα και επιβάλλουν διαχρονικά την προς άσκηση πολιτική στους πρόθυμους να υποταχθούν στις απαιτήσεις τους πολιτικούς «δια μίαν δολεράν καλημέραν των πρέσβεγων», που γράφει και ο Μακρυγιάννης με δόση αφέλειας βέβαια. Οι «προστάτες» μας δεν είναι διόλου φειδωλοί έναντι των επιόρκων πολιτικών, οι οποίοι ξεπουλούν τη χώρα τους στις αγορές του κόσμου. Πέρα από τις «εγκάρδιες» σχέσεις προσφέρουν αδρές αμοιβές όχι μόνο προς ικανοποίηση της φιλοδοξίας τους, αλλά και προς ικανοποίηση της απληστίας τους για πλούτο! Για τους πολιτικούς στη συντριπτική τους πλειοψηφία, δυστυχώς, ο άγιος Κοσμάς, αλλά και ο Καποδίστριας είναι ανυπόφοροι. Γι' αυτό απαξιώνουν και τον δεύτερο, καθώς αποτελεί κάρφος στους οφθαλμούς τους, ως υπόδειγμα πιστού στον Θεό δημοσίου προσώπου με ανιδιοτελή προσφορά στο έθνος και πνεύμα θυσίας!

Πώς το ήθελε το σχολείο, στην ίδρυση του οποίου προέτρεπε τους σκλαβωμένους ο άγιος Κοσμάς; Αναγράφεται σε κάποια από τις σωζόμενες διδαχές του: *«Να μαζευθήτε όλοι, να κάμετε ένα σχολείον καλόν, να βάλετε και επιτρόπους να το κυβερνούν, να μανθάνουν όλα τα παιδιά γράμματα, πλούσια και πτωχά. Διότι από το σχολείον μανθάνομεν τι είναι Θεός, τι είναι Αγία Τριάς, τι είναι Άγγελοι, δαίμονες, παράδεισος, κόλασις, αρετή, κακία. Τι είναι ψυχή, σώμα κλπ. Διότι χωρίς σχολείον περιπατούμεν εις το σκότος. Από το σχολείον ανοίγει το μοναστήριον. Αν δεν ήτο σχολείον, πού θα ήθελα μάθει εγώ να σας διδάσκω;»*. Πρόσθετε μάλιστα: *« Καλύτερον, αδελφέ μου, να έχης ελληνικόν σχολείον εις την χώραν σου, παρά να έχης βρύσες και γεφύρια. Και ωσάν μάθης το παιδί σου γράμματα, τότε λέγεται άνθρωπος»*. Ας εξετάσουν οι «φωτισμένοι», αν υπήρχαν τότε στη Δύση κοινοτικά σχολεία για τα παιδιά του λαού.

Στους οπαδούς του αθέου «διαφωτισμού» της Εσπερίας, οι λόγοι του αγίου φαντάζουν αστειότητες, καθώς απορρέουν, γι' αυτούς, από τον «σκοταδισμό» του παρελθόντος! Οι δυτικόφρονες όλου του πολιτικού φάσματος, με την αμέριστη συμπαράσταση των «προστατών» μας, επέτυχαν επί τέλους να «ημερέψουν» (=εκπολιτίσουν, εκσυγχρονίσουν, εντάξουν στη χωρία των ανεπτυγμένων κρατών) το Γένος μας! Τι τάχα θα μπορούσε να πετύχει ο άγιος Κοσμάς με τόσο μόχθο, αφού έμενε προσκολλημένος στην αφελή, γι' αυτούς, πίστη του λαού και δεν ήταν σε θέση να παρακολουθήσει τις ραγδαίες εξελίξεις στη Δυτική Ευρώπη; Μπορεί να θεωρούν ορθή τη διαπίστωσή του: «Δεν βλέπετε πώς αγρίεψε το Γένος μας από την αμάθειαν και εγινήκαμεν ωσάν θηρία;». Όλοι όμως, όσοι μας κυβέρνησαν μετά τον βαθειά πιστό Καποδίστρια, δόμησαν την εκπαίδευση στα ιδεαλιστικά, αρχικά, υλιστικά, στη συνέχεια, δυτικά πρότυπα. Κατ' αυτόν τον τρόπο η Παιδεία μας

καταβαραθρώθηκε. Στην ουσία έπαψε να υφίσταται και υποβιβάστηκε σε εκπαίδευση γνωσικεντρική, αρχικά, και άκρως χρησιμοθηρική, στη συνέχεια, πιστή θεραπαινίδα του άκρως αντιευαγγελικού και, συνεπώς, αντιανθρώπινου καπιταλιστικού συστήματος. Και στην καταβαράθρωση αυτή συνέβαλαν και εξακολουθούν να συμβάλλουν όχι μόνο αστοί, αλλά και μαρξιστές, υπερακοντίζοντας μάλιστα αυτοί με την ελπίδα ότι κάποτε θα διαδεχθούν τους πρώτους στην εξουσία χωρίς να χρειαστεί να αστικοποιηθούν. Όλοι τους εχθρικοί προς την πίστη στον Χριστό, κρυφοί ή φανεροί πολέμιοι της Εκκλησίας του, θαμβώθηκαν από τον «ουμανισμό» της Εσπερίας και υποκατέστησαν το ανθρώπινο πρόσωπο, που πλάστηκε κατ' εικόνα Θεού με το άτομο, που λογίζεται ως αριθμός μητρώου και συνιστά στις ημέρες μας αναλώσιμο είδος, όπως τα αδρανή υλικά!

Ο άγιος Κοσμάς είχε τη φώτιση του Θεού να σπουδάσει στην Αθωνιάδα έχοντας μάλιστα δάσκαλο τον Ευγένιο Βούλγαρι. Γράφει σε κάποια διδαχή του: « *Έμαθα και πέντε-εξ ελληνικά και έμαθα πολλών λογιών γράμματα, εβραϊκά, τουρκικά, φράγκικα και από άλλα έθνη, με την χάριν του Χριστού μας, και πολλά εδιάβασα. Και όλα τα εθνικά κάλπικα τα ηύρα. Όλα ευρέματα και σπέρματα του διαβόλου, και κατά την αλήθειαν, αδελφοί μου, τόσον τα εμελέτησα τα γράμματα. Καθώς ο χρυσικός λαγαρίζει το ασήμι και δεν το αφήνει τελείως αζούραν, και τότε είναι λαμπρόν και καθαρόν,...έτσι και εγώ ηύρα καθαρά, άγια και αληθινά, λαμπρά και υπερλαμπρότερα από τον ήλιον τα λόγια και τα προστάγματα του Χριστού*». Όμως διαχρονικά οι αρμόδιοι για την Παιδεία μας δεν συμφωνούσαν με τον άγιο και επιχειρούσαν να εξοβελίσουν τον ευαγγελικό λόγο από τα σχολεία εισάγοντας παράλληλα εκείνα, που ο μοναχός Παπουλάκος αποκάλεσε άθεα γράμματα.

Υπάρχει κριτήριο για να διαπιστώσουμε ποιος έχει δίκαιο; Ασφαλώς και είναι πολύ απλό: Ο άγιος μαρτύρησε, έδωσε δηλαδή τη ζωή του, όπως αργότερα και ο Καποδίστριας. Ο πρώτος εκτελέστηκε κατά παραγγελίαν, με χρηματισμό δηλαδή του Κούρτ πασά του Βερατίου από τους άπληστους για πλούτο Εβραίους, ηθικούς αυτουργούς του φόνου. Ο δεύτερος εκτελέστηκε με υποκίνηση των Άγγλων «προστατών» μας και των Εβραίων τραπεζιτών, που βιάζονταν να αποπληρώσει η χώρα μας τα δάνεια που συνήψε εν καιρώ επαναστάσεως. Όσο για τον Παπουλάκο, οι κρατούντες ανέθεσαν την ακανθώδη υπόθεσή του στην Ιεραρχία της αυτοκέφαλης και υποταγμένης στους νέους αφέντες ελλαδικής Εκκλησίας. Και αυτή τον φυλάκισε δια βίου σε μοναστήρι της Άνδρου. Οι κρατούντες απολαμβάνουν την εξουσία και οδηγούν τη χώρα μας από συμφορά σε συμφορά για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των «προστατών» μας. Και ο λαός περιμένει από ανθρώπους, που κατά καιρούς στέλλει ο Θεός, λόγο παρηγοριάς στα μύρια όσα βάσανά του, τα οποία δεν είναι πρωτίστως οικονομικής φύσεως, αλλά προέρχονται από την πνευματική του αλλοτρίωση. Και ενώ από το σχολείο

απουσιάζει παντελώς η διδασκαλία ήθους και φρονήματος, από τον άμβωνα ακούγεται λόγος χλιαρός, που ελάχιστα θυμίζει τον ρηξικέλευθο ευαγγελικό. Το Γένος μας αγρίεψε και πάλι και προβάλλει πλήθος κακιών, με συνέπεια να έχουμε καταστεί περίγελως του κόσμου και όνειδος για τους προγόνους μας! Έχουμε υποταγεί πλήρως και εκδηλώνουμε απέναντι στους «εταίρους» μας φρόνημα άκρως δουλοπρεπές, σ' αυτούς, πού πάλι ο Μακρυγιάννης χαρακτήριζε *«ανθρωποφάγους, που τρώνε ζωντανούς τους ανθρώπους»*! Και συνεχίζουμε με συμπλέγματα κατωτερότητας έναντί τους να τους αποκαλούμε προοδευμένους και φωτιστές!

Πόσο δίκαιο είχε ο προγραμμένος Παπαδιαμάντης όταν έγραφε: «Άγγλος ή Γερμανὸς ή Γάλλος δύναται να είναι κοσμοπολίτης ή αναρχικός ή άθεος ή οτιδήποτε. Έκαμε το πατριωτικόν χρέος του, έκτισε μεγάλην πατρίδα. Τώρα είναι ελεύθερος να επαγγέλλεται, χάριν πολυτελείας, την απιστίαν και την απαισιοδοξίαν. Αλλά Γραικύλος της σήμερον όστις θέλει να κάμει δημοσία τον άθεον ή τον κοσμοπολίτην, ομοιάζει με νάνον ανορθούμενον επ' άκρων ονύχων και τανυόμενον να φθάσει εις ύψος και φανεί και αυτός γίγας. Το ελληνικόν έθνος, το δούλον αλλ' ουδέν ήττον και τό ελεύθερον, έχει και θα έχει δια παντός ανάγκην της θρησκείας του.»